Overwegingen over God
(2) Niemand heeft U ooit gezien

Lezing

Geliefde broeders en zusters, als God ons zo heeft liefgehad, moeten ook wij elkaar liefhebben. Niemand heeft God ooit gezien. Maar als we elkaar liefhebben, blijft God in ons en is zijn liefde in ons tot volmaaktheid gekomen. Dat wij in Hem blijven en Hij in ons, weten we doordat Hij ons heeft laten delen in zijn Geest.

1 Joh 4,11-13 (NBV21)

Overweging

In deze eerste cyclus staan we weer stil bij God. Nogal een serieuze opdracht en zeker voor iemand als ik die nog maar een beperkte boekenwijsheid heeft over God en religie.

Gelukkig stelde Tommy voor ons te baseren op het boek 'Hoog tijd voor een andere God' van Roger Burggraeve. Hierin vond ik volgende uitspraak waar ik mij zeker in kan vinden:
"Sinds de Verlichting is het beeld van de almachtige God in de hoge hemel compleet achterhaald. Een aandachtige lectuur van de Bijbel leert ons dat een ander godsbeeld mogelijk is: God als de inwendige dynamiek van de liefde. God als Geest in de mens, de Oneindige in het eindige, die ons bezielt en oproept tot liefde en zo het 'mirakel van de mens' mogelijk maakt" [1]

Daarmee is eigenlijk alles gezegd. Maar dan begint het pas: dit klinkt mooi maar wat betekent dit nu echt in mijn leven?

Hoe meer ik hierover nadacht hoe verwarrender het werd. Als mens zoek je altijd naar een anker, iets waar je je aan kan vasthouden als het even moeilijk gaat. Of zelfs gewoon als leidraad in het dagelijkse leven. En dan is God als geest geen erg krachtig beeld.

Jezus benoemt God dan weer vaak als vader. Dit is niet letterlijk maar wel een woord waar iedereen zich iets kan bij voorstellen. Een vader beschermt, is leermeester, zorgt voor voeding en woning. Dit roept een gevoel op van rust, geborgenheid en vertrouwen. Maar het geeft ook een beeld weer van een persoon, hoe hij er dan ook uitziet.

Bij het voorbereiden van deze overweging ben ik daar zelf mee bezig geweest: wat is het beeld dat ik heb van God en hoe schakel ik dit uit. En, eerlijk gezegd: dat is erg moeilijk. Ik probeerde mij God voor te stellen als een aanwezigheid in mij. Maar hoe bid je tot iemand die al een deel van jou is en in jou alles mee beleeft? Wat kan je daar tegen vertellen wat hij nog niet weet?

En dan kwam er toch weer een beeld: God is niet alleen in mij maar ook in alle mensen. En, als we het toestaan, kan die God zorgen voor connectie tussen ons, ik zag een soort elektriciteit die tussen alle mensen heen en weer ging, een uitnodiging tot contact. Dat was voor mij een werkbaar beeld. Maar toch weer die nood om met mijn verstand naar God te kijken.

[1] Roger Burggraeve in gesprek met Guido Caerts & Paula Veestraeten, **Hoog tijd voor een andere God. Bijbels diepgronden naar de ziel van ons mens-ziin**. Davidsfonds-uitgeverij, 2015, p. 202

Augustinus zegt: “Als je Hem begrijpt, is het God niet”. Met ons verstand gaan we God nooit ontmoeten. Dat heb ik ondertussen al begrepen. Maar met ons hart en ons gevoel wel. Als we vertrouwen op die leermeester in ons dan gaan we de juiste weg, doen we wat juist is. Ieder op zijn manier, met zijn karakter en mogelijkheden. Maar dat vraagt overgave. Oprecht openstellen en constant het verstand in vraag stellen. Een ei zo na onmogelijke opdracht. Maar wel eentje om mee op weg te gaan.

En hoe we ons God voorstellen maakt eigenlijk niet uit. Als de essentie van vertrouwen er is dan is het beeld niet belangrijk. We zeggen altijd dat we weten dat God geen oude man is met een lange baard. Maar als het voor iemand helpt om zich God zo voor te stellen dan kan dat toch? Doordat er geen beeld is zijn er vele duizenden. Zolang de kern maar klopt. Daarom is het voor mij ook onbelangrijk of we God benoemen als hem. Dat is toch slechts een woord. In onze wereld is het mannelijke verondersteld krachtiger te zijn, in die zin ook logisch dat God als mannelijk wordt aanzien. Maar ook dit is niet letterlijk te nemen.

In een gesprek met Geert ging het er over dat er een relatie is tussen ons en God. Maar ik denk dat het verder gaat dan dat. Een relatie is iets dat bestaat tussen ons en iets buiten ons. God staat niet buiten ons, hij is een deel van ons. Hij leeft ons leven mee met ons.

Een andere omschrijving van God is liefde. Alweer een woord met een serieuze lading. Wat is liefde dan precies? Er zijn vele definities, een ervan zegt: een diepe, warme genegenheid en toewijding tot een ander (of jezelf). En daar is het verstand dan weer met zijn definities… Liefde is niet iets om te overdenken, maar om te voelen, beleven. En ook dat is weer voor iedereen anders. Maar ook hier blijft de kern dezelfde: een diep vertrouwen, je laten raken.

En wat betekent God dan voor onze gemeenschap? Dat is dan weer simpel: God is de reden waarom we hier elke zondag samen komen. We lezen de woorden die over God en Jezus werden geschreven, laten deze woorden binnenkomen en hun werk doen. We zingen ze samen. Zelfs als de liederen moeilijk te begrijpen zijn voelen we ze dankzij de muziek. God inspireert ons waardoor we iedere week weer kunnen luisteren naar een boeiende overweging. God is aanwezig in de tafeldienst waar we in vertrouwen en vriendschap zowel het goede als minder het minder goede met elkaar delen. En God is zeker aanwezig in de glimlach iedere zondag op mijn gezicht aan het einde van de viering.

Lut Cauberghs
De Lier, Brugge, 13 september 2026